

Більшість їх дієвіт про Ордени та Суборти (крім ру-
бінського) та з 1-її групи післядруга. Діяльність зокрема
зупиняється після відходу відповідної зони військової місії.
Розглянув, яким чином здійснюється висновок про 2-її зону, ар-
мійський штаб, відповідно до якої він відноситься.
Діяльність.
Діяльність, що ведеться в російських військах передбачає переважан-
ня армійської розвідки в Адміністрації "Лінгта" Ч. 5 у ру-
бінському відділі.
Діяльність є заспокоюючою та заслуговує на поодинокі застереж-
ення.
Післядруга зона отримує 10 кр. в з.
Післядруга висновок здійснюється не під кр. а. к. але це зале-
жить від конкретних обставин.
Розглянув, яким чином здійснюється висновок про 3-її зону.
Діяльність зокрема заслуговує на переважання в Адміністрації "Лінгта"
Адміністративного відділу.

The image shows four large, ornate letters from a title page: 'A', 'E', 'L', and 'O'. The letters are gold-colored and have a three-dimensional, blocky appearance. Between the 'E' and 'L' is a circular seal featuring a coat of arms with various symbols like a lion, a castle, and a river.

ВІІІ. Читателей изъ Россіи просимо замѣтить, что эта книга въ—ІІ, б., бол., и (на серединѣ въ концѣ обложк.)—ІІ, и (на початку обложк.)—ІІ, б. (на початку обложк.)—ІІ.

Загналися!

Беззакония нафаки за Русинами доходит
до самого края. Моральный и материаль-
ный скандал, наложенный гильдико-поль-
ским коммунистами на все, что руское, на
нашу народность, на наш язык, на нашу
культуру — видите сиюч морального банкротства
и винты среди здоровоязычной части поль-
ской интеллигентности вызывает голосий скандин-
вский.

Полки, скілько небудь знавчої історію венчаності, не викуть забути тихъ тяжкихъ здирбъ, які задали потри сунуты своего часу польской різни-посполитої. Тожъ и не диво, що середъ тихъ Польськихъ новстала гадка, зъ всіхъ сторонъ рѣвночасно съ Русинами внесла протестъ противъ сунутской опѣки и кропъ наль оо. Василіанки а посереди царії польської Русею. Польскій протестъ, якъ очевидно, бже готовый, а подибо въ збиралася досить позажне число. Многозначныи въ тойъ візгъ дотеперійши мовчанье краківської „Легіону“-и въ львівського „Dziennika pol.“ Оно показувало наглядно, що настя въ такъ, безперечно дуже шовинистичній думкамъ, не дуже припала до вподоби „шубинича“ політика съ змартвихъ вістянською краківською авангардою. „Dziennik pol.“ въ 127 перевірять се мовчанье и такъ отзылся въ фіданю оо. Василіанъ въ опѣку и на хуторѣ сунутъ и о цѣлі дотичающей відповіді: „Показуєса изъ загаль, що надто чесніе назонинане и менторованые дуже хотіть рожинися съ свою цѣлою. Уніятське самешище пр. въ особенно оо. Василіане були бы вспіртуваними для реформъ, але то радикальне поступованье римскихъ курін скаже недозволене насть у найбуйнішыхъ людей, які тыхъ часомъ вороги въ краї съ явкою радостю дивляться на спіль ободти, котрого переведеніе порушили згрою сунутамъ. Чи жъ пода тымъ землем., сараседливо чи несправедливо такъ

ПАМЯТИ наилучшего друга.

Хиба самому записатъ
Таки посланіе до себе
Та все до чистоты разназать,
Убо, что треба, що й не треба.
А то не дождашся его
Того посланія святого,
Сокотъ привезъ итъ бѣкъ кого

Ніжко є не ганке, но ладно,
Ніжко є не будо мене!

Мені будо аль серце жалю
Мой Боже жалю, якъ хотіло
Шобъ хто побудъ мені сказавъ
Хочъ слово жадре; щобъ і знаєтъ
Для кого я пишу, для чого,
За що жъ Народину люблю,
Чи жартъ ми огни сладкого?

T. Henningsen

1.
Ці, бачу їх як живого! Бачу те до-
твіннє, сяячше лице, ся усміхомъ
відкриваємо відомо тепличні углі; бачу
їхні прелестні очі, що в способно
в привабливі та зачаровані глядіть
на мірку; бачу те широке, гладке
лице кінця золотого Наполеона,—
такоже зачароване, королівські, еса-
ють чистої, яскравої, бліскучої, быстрого
такоже розуму — розуму, який відкриває
їхнім очима; бачу ту постать масону,
їхніх кінців, що відкривають ворота
їхніх підземних покоїв, що дугами руками відкрива-

розвинутими; — жида ще бачу ту поста
молоду в статочину, марнув поважну, замінти
потягнувши — любу! Се лицо — оно не біль
не вильжнене ніж у панського панича,
роздаленія живима румянцем, не випущене
ізбіжною рукою, — оно смагливе, протигаре-
марне, обгоріле, неначе біль заїзда праца
щу вакши думка-іскруба вже в роду пасік
на ізьмі якоюсь темною, перосиновою півночю.
Се сказати бъ, типове лицо — тогота-
ного руского молода-академика; але ізъ їхъ
в оригінальне, смокордне, ісбы икого філосо-
фа-стопка, або якого нашого нового Сквор-
цова, а при тѣмъ въ типове, типове для зейк-
тыхъ, що, здається, вже въ младеньку язъ пот-
чала, на голодъ и холодъ заляпалися. А
твірdom наукъ, до наਜкою працї, до нещевного
життя, що на своїмъ чистому чолі терпливо
перенесла глаумливі декори підвішувальнихъ
професорій и гордино темариштів-панічтаго
а изъ серцю заховала несподівану любовъ всієї
доброго, всієї непрандою кривдженого, нево-
лею ізволненого, всієї рідного — рідного на-
роду.

Ще бачу яго ніг живого середъ живою
громады живого цілту рускої молодїжі. Спі-
возвільнились орлы-соколы въ існувъ ідентичні-
тиції галицької іранії. Було є ѿ р. 1867. На
дорів' столиця гарна осення погода. Осіннє сонце
ще веснянимъ тепломъ и веснянимъ ізлученіемъ
привожало рожинами плахами руску молодь у
Львовъ на академичні наукі. Терношільський,
Станиславівський, Бережаніць и др. але трудащи
ччома зібиралися до «старинного города князя
Льва», потрою портретъ юн. тихооконаномъ пан-
дарівъ, аз золотиномъ цілту, щи золотої коро-
ви, щи гримазинъ лицемъ, а пажино будалою
и рукахъ, не знати чимъ и ѿ якого першо-

взору малъянный, писать на стенахъ „Русь-Бесѣды“ иль „Народнѣй Домъ“, — не приступной для тыхъ молодыхъ орбѣи-соколы. Въ старомъ книжбѣ городѣ скрѣбъ гомоги-нѣмецкъ и польска мона, а иль тыхъ малоду-ныхъ озахъ, иль тыхъ немногіть твердини-рушины — иль „Народнѣй Домъ“, иль „Строи-ронгія“, на горѣ си Юра, иль „Бесѣды“, иль Газа. рус. Матицѣ“ вже були на дѣре разг-рѣлись страшній огнь партійныхъ страсти и партійной вражды и широкими поломеніеми обгорѣли всѣ тѣ озы, тѣ твердини, тѣ пра-станицы русскаго духа. Галицка Руслъ ма-иже своихъ проскрипующихъ и проскрипованыхъ. Мабуть чи не єтъ старой Польщѣ перенесли мы сей звучай. Тамъ „банинія“ кидалася изъ неподрѣзныхъ, неслухнанныхъ, буря-выхъ, — на всѣхъ тыхъ, що не хотѣли поши-нувати есенторескія поизаги и поизаги старыхъ порядкій, поизаги искновѣльможностей и всѣхъ можнозадностей. Проскрипованій „бани-ниты“ шукали себѣ простору „на клемахъ“, на украинахъ, „дикихъ поляхъ“, середъ волын-ской стены, за Днѣпровскими порогами. Може бути, що тѣ „баниниты“ не иль однѣмъ прогрѣши-лися: єтъ великого переседи изъ свою природу вско-ро палькимъ поломнѣнемъ спахнули, гора-чымъ киняткомъ закипѣли, нероважно до-бройного взору-борбы порвавши, изъ своей молодечной горячкѣ жѣры у своихъ починкахъ не знали. Але була вѣлака, дуже велика школа тыхъ „банинію“ въ роднаго краю и род-ной суевѣльности прогнаныхъ силъ здоровыхъ, молодыхъ, дѣльныхъ, пелгомонныхъ, що для вражды и юбеты природы знали выречись сво-ихъ добре, ба наѣти часами и роднаго роди-ны — батька-матери, що за праңду готовъ були да смртъ, а за добре дѣло, за оборону своихъ

ДОПИСИ

32. Газета

(Открытие руин старорусского княжеского го-
рода Галича.) Профессор д-р Иендерг Шварц.

3) Ва сгѣнагъ избуть межи туфомъ альбонскимъ камѣнемъ були уѣщій голосники с. е. горшки порошкъ для ре-флексу голошу, иль тое чистелій черепы изъ горната межи румоніскомъ укачутъ.

терь отдаленой бѣ церкви си. Пантелеимона (което си. Станислава). За широризонтными спбывудьомъ гр. и пароха изъ Залуквы отца Льва Лаврецкого продовжилось откопуванье зашадки руинъ черезъ вторникъ и середу. Около 40 людей працювало рискальми, тачками, спордлами и прочими жељезными знарядями бѣ 10 годинъ изъ рана до вечера. Работы тѣ стосуясь до попередныхъ требѣ ветовленыхъ трудами и коштъмъ отца Льва Лаврецкого.

Откопаный изъ всѣхъ старой прѣхорошій и величайший фундаментъ церкви, будоанный изъ романѣско-византійскаго стилю зовется изображениемъ церкви кіевскихъ. Откопано также изънутрь (изъ середины церкви) же попередиѣ три абсиды оба закруглены, изъ двору одинъ угольный пилasterъ, при еграйныхъ абсидахъ значно выступающій откопано изъѣ прѣѣ ажъ изъ самого споду, а другій пилasterъ примирающій до противной абсиды открытъ изъ вѣтъ рѣвнѣзъ не дуже глубокимъ.

Також открыто вънутрь церкви фундаменты отъ фронту и где-котрѣ уступы фундаментовъ обога внутреннихъ.

Спостереженіи на підставѣ тихъ дослѣдій суть коротко вѣбравши слѣдуючай:

1) Фундамента збудованій изъ рѣнниківъ, атощенныхъ изъ мертваго, котрый складається изъ пшениця, гінесу, тощеной цеглы, піску, а правоношію такожъ изъ сыра и молока. Тощенна цегла изъ мертваго есть доказомъ, що фундаменты суть кладеній изъ 11 вѣкъ лише 800 лѣтъ назадъ, бо знацѣ исторії штуки будинництва на певно утверждаютъ, що такій робѣтъ зготавлення мертваго съ тощеною цеглою есть пластичнаго, до конца 11 століття. Маса та скаменіла черезъ довгі часы дуже твердо въ одну цѣльность, которую тіжко наскіть жалізомъ перелупати и въ котрой нема наскіть найменшої щелины.

2) Стены того Божего храма буди будо-

затькощины несли изъ жертву свое жить — не надумочасъ! — а сердь вольныхъ стебъ, изъ Днѣпровыхъ порогахъ, на безводныхъ земляхъ, где земли, умыты и могли, заходились покладки основы нашего государства вольного, правою и рѣзнымъ правомъ правленого, правою и любовью въ одну семью, въ одну судополиѣсть для обороны своего народа и своего право спасущаго.

Не научила насть история забути давніхъ сбобиць, що погубили нашу Русь; не научила насть наша история понехати людоми вражды, до бтъ Богдана^{*)} до Ивана^{**)} разъєхъ разъялиши наші силы, розкидали ихъ у чужу слугу, тлько не на службу родного краю народа, що у вѣцо повернула найкраща природа до самостїйності народної; не научила насть наша история дорожити всіюко нашою землю, единиця и разомъ, збирати всі наші силы и „одиностайно и однодушно“ стати на того порога въ оборону родної країни. НН! Ало, дуже мало, а може й інчого не научила насть наша многострадальна исторія.

Усобиці и "баниці" попоились із новою формою серед нового життя. Проскрибовано и выкликано! И що найлучший силы молоді, силы надійні, талантливі, робочі, піснєві, східотверждені, жертувливі — винесли проскрибованіми поезіями сазами твердинями руїни Галицкої Русі. Поза межами збиралася у товариство та проскрибовані "орлы-соколи", поза тими твердинями винесли свою гільду и, якщо дашіл козаки-монахи, шукали собі простору и спиріяння духа широкої Україні, на руїнах запороскої чи, там, де колись "наша поля виростала",

^{*)} Хмельницкого. ^{**) Мазовы.}

иъ тамъ много, уложенный одинъ на другихъ, верхний досыть пылько положенъ, руки на крестъ, головами на захѣдъ, ногами на захѣдъ до престола. Докинца тѣхъ костетрупъ былъ выносить отъ рамен до стѣбъ 1 метръ 52 сантиметровъ (не включаютъ шеи и головы). Тѣ костетруны подъ церквою лежать подъ ру- моникомъ.

9) Фундамента мають глубокости 60" — 1' 58" сант., а широкобетъ ихъ не одинакова вѣтъ 1' 28" — 1' 28" сант. Найширший суть они въ асбидахъ при углахъ входовыхъ фундаменту 1' 28" — 1' 18", внутрѣшній фундаментъ суть лише 1' — 1' 8" широки.

10) Церковь будована четыриугольно съ асбидами отъ входу, выносить 9 сажниъ ширинъ, а 10 сажниъ довининъ.
(Списано посла ученого сподѣлалъ проф. дра Шараневича.)

Зъ богочадчанскаго Подгѣри.

(Уконституованіе Рады пошло. — Выборъ маршала, заступника, вице-губернатора и заступника.) Еще д. 6 червня 1881 вѣзани були выбо- ры рады богочадчанской въ цѣліи уконституованія, але задля неетактного поступку одного члена не удалось тогды уконституовать рады, — а понеже директоръ скарбу графа Р. Стадіона віѣсь противъ выборъ изъ большинства посѣстей вѣч. о. К. Пачинского, мѣсто-декана и пароха Богочадчанъ, а въ цѣліи рады выбрано вѣч. о. Влад. Паука сотруд. Богочадчанъ, и въ Т. Швітера директора скарбу графа Р. Стадіона.

На заступнишебѣ выбрано кс. И. Санойца пшеноара деминикандъ въ большинства посѣстей, Генія Саламона въ мѣстѣ, Олексу Барабаша въ старыхъ Богочадчанъ, М. Мардинскаго въ Мар- никонъ (оба Русины), и Іоанъ Reicharda въ цѣ- лой рады.

А такъ сподѣленными силами побѣди- лись.

Беть проте силына надѣя, що новий складъ рады а именно выѣду поѣтствового, иже котрый входитъ новій інтелігентній силы, будуть свои силы жертвувати на то, щобъ ладъ и порядокъ моральний и матеріальный добресть вѣтъ поїтствъ поднести, дороги, касы покічковій, справы шпихъ-Фрѣй, надѣбрь надъ маєтками громадскими, лѣсами согѣтно провадити, а такимъ дѣломъ и витревалю працею зможутъ себѣ заслужити на донѣбрѣ въ поїтствѣ, честь и славу въ народѣ! Тоже до працѣ и до дѣла!

Зъ надѣ Серета.

(Из. Весел.) Нашъ галицко-руський народъ удручується майже виключно въ рельництва, тоже цѣлкомъ природно, повиненъ бѣти таки такоже мати свою власній інституцію, котрыхъ цѣлою було було закуповувати и спрадавати всѣляки продукти рельнично-гоендерекій, черезъ що не потребували бъ мы оботчувати пасожистовъ, що кормляться рускими соками. Коли бъ обчилили все ту кольосальну торговлю, яку ведуть у насъ майже виключно жіди нашими сирими плодами, мы пересвѣдчились бы сколько то доходить доброкѣтъ вѣтъ ихъ руки, а при тѣмъ вѣтъ самъ поносимо немало стражтъ и невыгодъ, ба напѣть неразъ мусимо отда- тись на ласку-неласку тыхъ чужихъ торговельникій, хочь тутъ икъ разъ поле до успѣшного дѣлання, до економичної еманізації и до витворенія свого власнаго стану купецкого.

И дивно, що доси вѣтъ въ Русинії не прымився за дѣло основаніи такої торговї. Доперва „обще рельнично-кредитове Заведеніе“, авернуло увагу на ту галузь торговельну и пришло въ помочь нашимъ хлѣборобамъ, осну-

де голоено ще душала воскресна пѣсни Тараса и вене України...

Живимъ образомъ стоить ще передъ мо- ими очима та молода громада новочасніхъ „банищъ“ рускихъ. Се були ти молодцѣ, що твердо надѣючись на свою силу молоду, на свою волю незломну, смило вѣднаго въ своїй хать знамя своєї правды. Всі скілько небудь здоромъ-мілачі, широніатрітична, ідеальній молодаць Галицкої Руси, побачивши икъ се знамя народної правды, волї и силы, народної самостоїності, розюю нашої питомої на- родності, випадав, чи иже, якъ імъ здавалось, напѣть вишало въ „старшихъ“ руки. — вен- та молодцѣ заворушливі, загомоніли про свій дорожній ідеаль, такъ гарно виспійши Тарасомъ, и вѣса упадку „Мети“ и „Ниви“ овальялась въ новымъ словеснимъ організмъ, витгла послѣдній грѣшъ и поставила літера- турне письмо „Правду“. Щиро сердечна руска молодцѣ академична явилася антгрененомъ и громадскимъ редакторомъ свого літературного органу. И ось теперъ після вакциї злѣ- талисъ молоді „орлы-соколы“ въ раду у свій спільній курви, до свій спільній працѣ словесної. Но темныхъ, брудныхъ, спадистихъ сходахъ, тижно, якъ по неприступніхъ дѣ- пропихъ порогахъ у Сѣчъ, треба було ажъ на третій поверхъ драпатись у той малоприступній курви. Молодцѣ не знали свого труду, — алтавали якъ быстрій соколи. Крѣзь дні темної кімнаты долітали въ долу якъ голосиный шумъ быстрихъ фільмъ клекотливої Слов- вутцѣвъ гамбрь крикливого народу, що чорною компашею обѣданіе цѣлій ринокъ львівській и торговуючи на вѣтъ виставки гукави, кричави, ворещави, проклинаючи и лаяли за кождый крѣцарь, за кождудь крупу, за кождый листо- чокъ „велевини“. Эзъ оконь високого поверху

виднѣвши високій замокъ съ обваленою стѣною замковою (тогда ще съпапо конці люблин- скої унії), зеленѣли то бѣльми пѣскомъ срѣтились, угори Львова, синѣмъ пироре, блакитне небо и поризало собою думки далеко, далеко на нашу рідину, а такъ далеку Україну и мимоволї выринало въ молодечній груди вакжесъ вѣтхане: „Ой нема, нема икъ вѣтру икъ хвиль изъ нашої України...“

Любо и гордо агадувати тѣ часы. Любо агадати, що у такихъ малодоступніхъ вертесахъ, середъ гамору и галасу буденнаго са- молюбного жити забирались у купу молоді сердца високими думки патріотичної, ідеальніхъ поривівъ и икъмъ не знаній, икъмъ не хвалій, икъмъ не захочуваній, а напѣть проскрибованій и „банищю“ обложений ду- мали-радили не про себе, а про післявше добро свого народа, про духовий розціїть своїхъ країнъ, про юні лучшу будучиство, юні волю... Але и гордо агадати, — бо мимо волї краси серде вѣтъ болю, жовчю находити, а вѣтъ усьть такъ и на силу риутись вакжі докоры — про- клони. О! галицка Русе! якже якъ ти тижно на себѣ самій провинилася, якъ ты юні най- красній цвѣтъ вѣсія збрала, звялила, и яго и себе погами звонталі! Нѣколи не мала ты красної молодцѣ, — молодцѣ здоромъ, съ горячійши мъсердемъ а быстрійши умомъ, съ щирішою и бѣльшою охотою до несвішченої працѣ для свого народа, жертвю любійши, такъ високо ідеальної. Нѣколи не мала ты у себе такого співнога золотого цвѣту молодого, якій була розвиняла тогды въ 60-тихъ рокахъ! Не знала ты цѣни свого дорогої скарбу, несокрушимої поруки свого будучиства, бо інъ въ одному народѣ такъ не понефіяної своїхъ молодцї, не отгороджувано тобою такими непріступніми загородами,

закинула въ Тарновски фільмъ, що має вестя торговлю вісімками рельнично-гоендерекими плодами. Каждый цвѣтъ Русинъ, зумівши въ вѣтъ урадуватися. Теперъ таї фільмъ въ Тарновску начинава щоразъ бѣльше розширатися и вѣтъ Падолянія въ найдальшихъ ширинностяхъ горнутися до вицъ; тогдъ післяніи бути гератимъ стараньемъ кождого цвѣтого патрота, вісімі силами причинятися до юні розене і скрѣсленія, а такъ мало-помалу зачінено и на волі торговли и промислу оканувши бѣльше жити, і позабудуватися вѣтъ многошкодливої чужої онїки и наскучливості.

Іосифъ Гарібалди.

Сынъ моряка, уродився въ Ницці 4 липня 1807 р. Въ молодожії вѣтъ вступивъ до служби въ сардинській флотъ. Въ 1834 р. належавъ въ Генію до заговору Макінієго; засуджений заочно на смерть бѣтъ до Марселя въ Франції і тамъ удержувався въ лакій математичнихъ. За Марселя удавася до Туніса въ Африці і прибувъ тамъ колька мѣсяцій якъ офіціеръ флоту. Въ 1836 р. удавася до южної Америки і вступивъ до служби морської въ революційній ураганії; въ вѣтѣ Урагану въ Буенос-Айресъ отмічався якъ комендантъ ескадри. Въ 1848 р., коли въ Італії змінилось відълучи до Італії, першувши Гарібалди до отчини. Съ сотнею земляківъ бѣтъ отмічався въ Монтевідео кораблемъ пімпіонівні трицітні знамя Італії. Въ червні виявився въ Туринѣ. Ілемонте правительство приняло его дуже ходно; тогдъ Гарібалди удавася до Медіолану і предложилъ свою услугу тымъ таїмъ відомій урядівій. Тамъ сформувавши баталіонъ въ вѣтю їхнімъ Тиролі прилучився до Кароля Альберта противъ Австрії. По капітуляції Медіолану Гарібалди поїздивъ звільненіемъ оружіє. Потомъ бути вѣтъ післянію до піемонтського парламенту і тамъ бути назначанимъ противникомъ короля. Въ 1849 р. Гарібалди поїздивъ съ своїмъ легіономъ до Риму, боронити вѣтъ Француза і проголошуши тамъ республіку. Для 30 цвѣтівъ бѣтъ от- перъ корупсу французькій висланий генераломъ Удіно противъ Риму. Гарібалди съ 3000 людівъ побивъ дѣткимъ 5000 іспаніянцівъ. При Велетри бувъ раненъ. Щъ початку червня Гарібалди відмінило здатися ему по кровавій битвѣ відъ Мадіїца. Середъ великихъ закладіївъ въ внутріїй політиції, середъ беззасташнихъ змінъ кві- стерствъ і запущанихъ ділъ землемірчихъ бѣтъ, такъ въ Шімонто-Мілінъ якъ і въ європей- мій державами. Гарібалди принявши диктатуру въ Сицилії і приготувався до вимрвів въ Італію. Прибувши до королевства Обохъ Сицилій бути майже не істрагіть Ѵадного супротивника Край, армія і адміністрація немовъ дуждалися. Торжественій вѣтъ Гарібалдівого въ Неаполі отбувався дні 8 вересня въ наїбліженнії заслання королевської вояси підъ Каталанією. Потомъ обійтися Палермо, звільнюючи ще 27 липня початкомъ червня цілії Сицилії буди въ світлахъ, кроме Мессіни, котра небавомъ зуміла такоже здатися їму по кровавій битвѣ відъ Мадіїца. Середъ великихъ закладіївъ въ внутріїй політиції, середъ беззасташнихъ змінъ кві- стерствъ і запущанихъ ділъ землемірчихъ бѣтъ, такъ въ Шімонто-Мілінъ якъ і въ європей- мій державами. Гарібалди принявши диктатуру въ Сицилії і приготувався до вимрвів въ Італію. Прибувши до королевства Обохъ Сицилій до Італії бути майже не істрагіть Ѵадного супротивника Край, армія і адміністрація немовъ дуждалися. Торжественій вѣтъ Гарібалдівого въ Неаполі отбувався дні 8 вересня въ наїбліженнії заслання королевської вояси підъ Каталанією. Потомъ обійтися Палермо і звільнити начальство надъ експедицією. Гарібалди побивъ воясю королевської підъ Балтурномъ. Тымъ чиномъ Гарібал- ди ставъ диктаторомъ южної Італії. Своїмъ нова робота. Радикальна партія: Макіні, Кре- сія і др. спонукували его довершити сподѣленіє Італії, атакувати Римъ і вйті въ Венецію. Піемонтські знову партії жадали прилученія: переловити Обохъ Сицилій до Італії. Верхні жаданія партії піемонтської, до чого головно пра- чинилась лична преданість Гарібалдівого Віктора-Емануелю і то, що парламентъ турнієвій підтримавши політику Кавура. Для 21 лютня диктаторъ Гарібалди устроївши пілбіацію, від- тримавъ Обѣ Сицилії бути прилученій до королевства італійського підъ скіпторомъ Віктора-Емануеля. Небавомъ після того Гарібалди обійтися Капреръ і агітувавъ за освободженіємъ Риму та Венеції відъ Австрії. Але тутъ стрітися въ народѣ майже спів- відповідь на це вимрвів, до чого головно пра- чинилась лична преданість Гарібалдівого Віктора-Емануелю і то, що парламентъ турнієвій підтримавши політику Кавура. Для 21 лютня диктаторъ Гарібалди устроївши пілбіацію, від- тримавъ Обѣ Сицилії бути прилученій до королевства італійського підъ скіпторомъ Віктора-Емануеля. Небавомъ після того Гарібалди обійтися Капреръ і агітувавъ за освободженіємъ Риму та Венеції відъ Австрії. Але тутъ стрітися въ народѣ майже спів- відповідь на це вимрвів, до чого головно пра- чинилась лична преданість Гарібалдівого Віктора-Емануелю і то, що парламентъ турнієвій підтримавши політику Кавура. Для 21 лютня диктаторъ Гарібалди устроївши пілбіацію, від- тримавъ Обѣ Сицилії бути прилученій до королевства італійського підъ скіпторомъ Віктора-Емануеля. Небавомъ після того Гарібалди обійтися Капреръ і агітувавъ за освободженіємъ Риму та Венеції відъ Австрії. Але тутъ стрітися въ народѣ майже спів- відповідь на це вимрвів, до чого головно пра- чинилась лична преданість Гарібалдівого Віктора-Емануелю і то, що парламентъ турнієвій підтримавши політику Кавура. Для 21 лютня диктаторъ Гарібалди устроївши пілбіацію, від- тримавъ Обѣ Сицилії бути прилученій до королевства італійського підъ скіпторомъ Віктора-Емануеля. Небавомъ після того Гарібалди обійтися Капреръ і агітувавъ за освободженіємъ Риму та Венеції відъ Австрії. Але тутъ стрітися въ народѣ майже спів- відповідь на це вимрвів, до чого головно пра- чинилась лична преданість Гарібалдівого Віктора-Емануелю і то, що парламентъ турнієвій підтримавши політику Кавура. Для 21 лютня диктаторъ Гарібалди устроївши пілбіацію, від- тримавъ Обѣ Сицилії бути прилученій до королевства італійського підъ скіпторомъ Віктора-Емануеля. Небавомъ після того Гарібалди обійтися Капреръ і агітувавъ за освободженіємъ Риму та Венеції відъ Австрії. Але тутъ стрітися въ народѣ майже спів- відповідь на це вимрвів, до чого головно пра- чинилась лична преданість Гарібалдівого Віктора-Емануелю і то, що парламентъ турнієвій підтримавши політику Кавура. Для 21 лютня диктаторъ Гарібалди устроївши пілбіацію, від- тримавъ Обѣ Сицилії бути прилученій до королевства італійського підъ скіпторомъ Віктора-Емануеля. Небавомъ після того Гарібалди обійтися Капреръ і агітувавъ за освободженіємъ Риму та Венеції відъ Австрії. Але тутъ стрітися въ народѣ майже спів- відповідь на це вимрвів, до чого головно пра- чинилась лична преданість Гарібалдівого Віктора-Емануелю і то, що парламентъ турнієвій підтримавши політику Кавура. Для 21 лютня диктаторъ Гарібалди устроївши пілбіацію, від- тримавъ Обѣ Сицилії бути прилученій до королевства італійського підъ скіпторомъ Віктора-Емануеля. Небавомъ після того Гарібалди обійтися Капреръ і агітувавъ за освободженіємъ Риму та Венеції відъ Австрії. Але тутъ стрітися въ народѣ майже спів- відповідь на це вимрвів, до чого головно пра- чинилась лична преданість Гарібалдівого Віктора-Емануелю і то, що парламентъ турнієвій підтримавши політику Кавура. Для 21 лютня диктаторъ Гарібалди устроївши пілбіацію, від- тримавъ Обѣ Сицилії бути прилученій до королевства італійського підъ ск

Большой бург-реквизит стояло из ногу и тяжел
запахом чистой земли, вонючим побегом. Все пере-
дали оно сюда, сажали, Менесте. Рана была
также чиста, земля скрывала его, защищая от инфек-
ции. Несколько раз вспыхнула на Каперу.
Быть другими ему нечего, а то был он во
всех, пахучий, что было на то чайка не про-
ходит. Исподи, дядя Федорушка погорячился.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россия. Для 1 авт. чернова отбываю гор-
жественное открытие всесоюзской выставки в
Москве. Въ тѣмъ торжествѣ имѣла участіе: пол.
чинъ Павелъ Дмитрій Александровичъ (брать царя),
полкъ Ладыженскій, министръ спрашъ внут-
рійскихъ гр. Игнатьевъ, министръ земли ген.
Валеевъ, генералии и иные должностники. Ми-
нистровъ отпразднѣли богослужѣніе, а потомъ го-
нералъ-губернаторъ Москвы, ген. Долгоруковъ,
весь промокъ инагурацію. При торжествѣ
были предприняты величайшіе осторожности.

На границахъ австро-венгерской и немецкой Россіи начались побудовы желѣзныхъ дорогъ, которыя уединяли бы шинду концентрацію войскъ. Гдѣ же здѣсь желѣзница появится вѣже будутъ. Правительство запретило газетамъ подавать вѣсти о будущихъ великихъ фортresses и желѣзницахъ, призначаемыхъ для цѣлей милитаристскихъ.

До Різенбік-а рознаск-ого доноситьъ що Морицъ, що 31 л. має бути відкрито миму межи улицями Минською і Ніковською. Генералъ-губернаторъ Долгоруковъ має податись до дамісії, не хотівъ бути отчімальнимъ за можливі яку катастрову. Відъ Москви має бути пренштозаний один офіцеръ за те, що пророкувавъ засудити царя.

Правительство российское измѣрило изложити
высокое цѣло на вскѣй заграничной дружѣ, въходачи

иные для нас языки, за границу друзья, находка
для России. Нашатир будут только тайные друзья, которые
служат для науки школьникам.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

ПЕРЕГЛЯДЬ ШОЛТИЧНЫЙ.

Австрійсько-Угорська Монархія.

и въ тѣхъ ощущалъ утѣшніе своего смѣхуна. На склонѣ горы „Бузка” стоялъ щоравъ и видѣлъ громадную кучу, рука подняла кнутъ бороды, склонился въ кулакъ, възмѣтилъ камень до горы, оттѣхъ другъ третий и т. д. — не зналъ где та нечестивая аргументация, точка за точкой, аргументъ съ аргументомъ, иначе въ научной системѣ не спорятъ, нѣкогда слушаютъ, бо хочъ спою и тѣмъ голосомъ говорили, такъ же не зналъ первоначальности на то, что донъ-добръ тѣхъ отъѣхъ подъ твоимъ камнемъ, какъ тѣхъ острыхъ скунсеровъ горы¹⁹ не видѣлъ камни, а силою камней, опредѣльныхъ быструмыми камками, крончикиами парализовали противника, этическо болѣло! „Бузка” до конца изѣбѣлъ гору, выстанилъ, и въ концѣ изѣбѣлъ изъ праву дорогу. И въ конце посредѣ каменного глыбосу, посыпавъ руки,

Сербія. Король сербський призначає на тригодинний засідання радикальних посланців слушанням дуже зважко. Король старався изложить радикальним посланцям, чтобы на будущее не демонстрували слушання. За то малоти бути даний радикальним глядіть дробні уступчості.

на французски проектъ къмъ ръчната
Константиносъхи для влагоджена спипокъ

въ зврот до Египту. Имела гурнайі мі-
стерія спрятъ західнихъ об'єктівъ. З черв-
амбасадоромъ, що Порту залишавъ турецькі
султанівъ відъ Египту вислали консюльство
Києву що місце привернути порядокъ, устрої-
ти язиковъ чи і утворити вільну місію. Того
же самого дня амбасадори французької Новобж-
англійської Деволюції запрошили Порту до уде-
лової конференції. Мандатъ конференції об'єм-
нуше точка: 1) «предпільные» кредити по-
біть для удержання правъ суїтаса в юрисдикції;
погоджувати можністю дипломатічнихъ договорівъ в
закінч, якъ тільки виникали для Фран-
ції в Англії і въ загальні для європейськихъ держ-
авъ; 2) розробити інституції «стапочокъ» черезъ
держави свободъ, занесенихъ въ «прізвища»
Порта отомоючи на запрошені до конференції, або не бачити потреби конференції, бо ви-
шли до Египту свою комісію, котра має прив-
вернути порядокъ. Отмова Порту відомить їй
конференцію, бо впередъ треба буде поро-
внити їхъ. На який способъ можна на-
значити, що держави не віддають справу египетському
закону въ руки Порти.

Араб-паша почина бувъ кинутъ приготово-
до обѣйнъ, посыпъ сышати вѣши, зортижку-
и Александрию и портъ зортижутъ кинутами.
Угли и Франція отнесловъ изъ той корабль до
горы и она высадила до кедровъ роскошь, щобъ
знати Араб-паша заскать всѣй зортиже-
ніи и изъ загадъ приготовленіи воиній. Араб-
паша збоготѣя кедровыи, що бѣлъ починки лиши-
рѣбъ направы, щобъ уснооконъ спистялъ
зажженныхъ грбюю постарою тужоженюю
одъ флоты.

НОВИНКИ

Протесты противъ отданію по. Василіанъ патріархъ Патмъ. Послѣднаго разу донесли мы, что пропасть по. Василіанъ изъ Бечката обласка въ 6 мес.

т. оо. Васильевъ из Бучача подписано 6 жи-
търьемъ; теперь можно достичь до здѣшнія астмырахъ (из Красноуши, Залочинъ в Поль-
щахъ), котрый протестъ подписанъ. Львовскій
астмыръ также годится на протестъ, але под-
пись послѣдній. Досл. имена вѣстей еще из мѣ-
стърѣвъ из Улашевоць, Креховъ, Красиво-
го и из Жолкви. Вир. консультанты из Гощи,
гобичи и Добромилы, оо. Машевська, Неки-
чъ и Телешевскій горячо пожерадили честный
т. оо. Васильевъ из Бучача. Послѣдніе
также доказали мы также, что противъ "наше-
ю ионномеманийнъ" на Русь и русскій мона-
рхъ протестуютъ также рускій громады и ру-
сійское духовенство. За любачинскій до-
даткомъ побѣжали же доказать старомѣсяцъ. Ра-
зумны для каждого буде той фактъ, что рускій
ардѣль университетъ львовскаго, черновец-
каго и юдѣевскаго также протестуетъ.

Ц. и. наместнице глащике из началь министер-
на, рассказало же старостѣ на Добровиле уло-
в и инвентаря консисторского мастку.

Загальний збір демініатюр фонда Єдеяка-Сиро-

намъ новыя доказу, що не погаду у насъ духъ
патріотичн. и що патріотизмъ у насъ не естъ
пустое фразенъ въ обласкѣ дзламъ. Вийшовъ со
заглядно и на тоймъ ветерѣ. Сада була набита

включено вайже рускому публике, членено на
вилось окресте духовенство и мещане руска
интеллигенти, а партнер був сильн заповінны
нашою сердечною молодежю школярами
и мещанами. Тож гарний дохід привнесе ї

Вопросъ. Митрополитъ вернувшись изъ пятницю въ
и выѣхавъ нынѣ на осмотръ капоничный
Зброяре; въ отгасъ верно при концѣ сего
ци на загальний зборъ делегатовъ фонда
изого.

Градъ великий наимѣстникъ 31 г. мая Помораны
полицію. Градъ бувъ зашибльши голубячаго
кътника все на поля, убивши пакть до

представление, бо на реставраціе могилы Т. Шен-
ченка выльнуло 62 пр. 27 кр., яко полезна чи-
того приходу.

— Зъ вѣдь Мессона пашутъ пашъ: „Въ дни 30 и
31 лят. маа с. р. отбулася изъ Коломыї конве-
ренція учителей округа коломыйскаго. Между
книгами соправами швейцарскими пріѣхало такожъ изъ
городка десныи винесено слѣдующии осозы:

„Главное управление по делам печати“ из Петербурга дозволило продавать русский перевод письма Ивана Франца из России.

Именование и перенесение судовых урадований. Советниками суда красного именованы: 1) поэтический из Дрогичина д-р Ежиард Балхий для поэз. из Бережиль Огюстин Альбон, о Золотопена. 2) Судили поэтическими именами адъютанты: Генр. Тешевальский из Ходор; Петро Жигутианский из Комарис; Андрей

„Uzgromadzenie nauczycieli skołek kolonialnych nazwało na cader katolickie głosowanie liter laickich przy nauczaniu Jezuksa ruskiego w szkołach ludowych“. Виновные те буде концем гимназии призвите учителями по многих простирая за страницы начальства. Хотя к я, подъ таким обстоятельствами за тьмы голосовать, то однажде теперь будун свободными и хотят избогатить музыкальность, как правый сын народъ в Руси, отыскавши свой голосъ свою и публично. Гимназия гордася.⁴

Самубідство їх чумди. Во Львові отримав для 31 р. має 16-літній Іосиф Рудимський, ученик 5-тої класи IV-го гімназії. Рудимський учився добре, має 6 локацій, але геріться страшну нужду в се, якщо сама подієть від остаточного

чев; Юліанъ Добринскій из Румянцеваъ
былъши и акусултантъ Водолѣпиръ Вилькъ
Клоновъ при судѣ окружной из Золочевъ
и двоюродными племянниками императорскими
акушерами: Мирономъ Мальчаковскимъ из Василівки

Юліан Германович из Бурштина; Богдана
Савича из Городку; Гуся Гаруса из Рахи-
чи; Иосифа Коньотинського; Густава Блондена,
мсьа; Висенського из Оборинців; Владимира
Синицького из Зборова; Іонаса Сокала из Чорн-

5). Переесеній: сон. суду кръзного из-
вест Аполлоній Шабельскій до Ільсона; су-
дь Загмутъ Навратилъ Кемарія до Бро-
са; судія конст. Стародоліскій зъ Ходорова до
хова; судія дѣлъ Еміля Гильбрінгъ зъ Тере-
я до Бережанъ; адвокати Вікторъ Пивоцкій
и Кукъ до Ільсона.

Министерство разпорядило о залатах. Для 1-го с. р. выдать министерством просветы разрешение, чтобы начавши отъ сего року школы начальной и школы выдались из столовых залах поездокных краев коронных юнкеров и разочищали робъ школьный роялитета по школам середины. Власти краски одвижь

ского буде черезъ юго зданиемъ представления изъ
купеца изъ Краматорска и изъ Иванчука.

— Въ Черниговѣ пробуя генералъ изъ 500
иммиграций — живѣтъ въ Россіи. — Въ р. 1881
выемигровало до Америки 247.347 Немцевъ. Е-
миграция изъ Немеччины росте отъ каждымъ рожкомъ.

— Князь болгарскій Александръ приготовилъ ца-
рены на коронацію подирикунокъ изъ варости 40.000
рубльевъ. Буде ее статуя изъ шахотного металю,
представляема хату болгароку изъ сказки надъ
хату умѣшаны буде Россіанинъ, олююючай съ
щитомъ. — Маршалокъ красавица, дѣлъ Зубовъ-Корсаковъ,

повернула изъ первыхъ дніяхъ этого тѣждана изъ
Вѣдна до Львова. — Въ Колоднѣ умеръ 22 лѣт.
мая изъ 39 р. жена Іосифъ Красинский, вини-
верь железнѣй Кароля-Людвіка. — Въ Кули-
ковѣ умерла изъ 64 роцъ жита матиѣ тамо-
шнаго русскаго приходника, бѣл. п. Катерина Д-
чининская, вдовы по священнику изъ Батятинъ.

— Цѣарь подарувалъ громадѣ Бѣднѣ, пои. са-
мобренко, 50 зп. замоноги на будову школы. —
Въ р. 1881 переселася железнѣй Кароля-Людвіка
158 милиони земъ изъ Галичини, Буковини, Ро-
сії въ Румунію до Вѣдна, Немеччины, Швейцаріи
и Англіи. — Въ Петербургѣ почне выходити бѣ-
дн. 1 лат. липня польська газета „Край“ подъ ре-
дакцію Нильса. — Въ Дрездѣ умеръ знаменитыи
писатель Германъ Гетнеръ, авторъ славнаго
твору „Literaturgeschichte des achtzehnten Jahr-
hunderts“. — Коро Гайдельберга изъ Немеччины
зѣтинулася изъ ночи два поїзды особой съ такою
силою, що много пажонокъ покрушилось на кавалкѣ;
зъ пажонокъ було бѣ групѣ, 65 тижно рани-
ныхъ а много легко раненихъ. — Въ селѣ Сты-
ховати обобрали злодѣй тамошнаго мельника на
100 зп. — Дна 31 л. маї умерла во Львовѣ Ан-
тоніна изъ Лещинскихъ Витошинська, вдова по свя-
щеннику, изъ 60 роцъ жита. — Цѣарь выїхъ въ
станиць шляхотокъ Ігнатія Зборовскаго, свѣтника
высшаго краснаго суду во Львовѣ. — Сегероч-
ный конгрессъ літературній изъ Риму именували
королеву румунську Єлизавету своїмъ почетнѣмъ
членомъ. — Цѣарь затвердивъ выборъ п. Артура
Глоговскаго на презеса ради поїздовъ въ Жовтѣ. — О. Тома Полянскій директоръ гимназіи
перемышльской одержавъ почеcтне обывательство
мѣста Перемышля.

— Фундація бѣл. п. Степана Жуковскаго мѣщанина въ
Угновѣ. Въ бурсѣ имени Ст. Жуковскаго въ Угновѣ
выходує теперъ 8 учениковъ. Кромѣ того
достають еще стипендиі запомоги зъ фундації
Жуковскаго 5 учениковъ, приготовлюючихъ тани
въ Угновѣ до потупного испыту гимназіального
и 4 ученики 1-шо классы во Львовѣ. Треба замѣтити,
що адміністрація фундації Жуковскаго
мусѣла зъ початку пріимати менше число уч-
ениковъ до бурсъ и зменшила стипендиі длї того,
щобы вирѣвнити доходы и расходы фундації; ко-
ли однакожъ тос настутить, то и въ бурсѣ буде
бѣльшо пітому що и стипендиі будуть бѣльшо.
Питомї бурсомъ ходять до мѣщановъ двокласової
школы, а кромѣ того учатся еще въ дома опібу
зъ поту підѣ проводомъ директора бурсъ, п. Феди-
нськаго. Прочі фундації Жуковскаго адміні-
струються після статутобѣд. Бѣднѣ, вдовиши и
калѣкамъ роздається рѣчно 180 до 200 зп. Кождо-
рочный билансъ доходовъ и расходовъ фундації
Жуковскаго предкладається до вѣдомости перемышль-
ской Консисторії.

— Обще ролничо-кредитное заведеніе для Гали-
чини и Буковини оснувало въ Тернополії свою
самоотбійну філію, запротоколовану въ торговель-
номъ судѣ, котра має задачу заниматися торговлею
господарскими продуктами всякої роды якъ на
свій власній рахунокъ, такъ и изъ дорозъ
комісії. Дирекція згаданого Заведенія раз-
слала до галицко-рускіхъ господарей и промы-
словцівъ письма, завѣдомлюючі о відкритї філії
въ Тернополії.

— Острый вырокъ занавъ недавно у Вѣдни на 30-
лѣтнаго шевиця Рихтера. Онъ давъ до друку бро-
шуру соціалистичну и замовилъ 20.000 примѣр-
никівъ. Директоръ друкарнѣ заденуцизовавъ Рих-
тера до поліціи и его арештовано. Мимо того,
що брошурѣ тѣ не були надрукованій засудинъ
Рихтера на підставѣ вердикту присяжныхъ на
12 лѣтъ тажкої вязницѣ за злочинство
головинъ зради.

— Въ Перемышль отбулася дна 17 маї розправа
судова передъ присяжними въ процесѣ Николая
Казимира Домагальскаго, касієра мѣскаго изъ Мостиска,
обжалованого о дефрандацио громадской
касы. Здефрандували 1.028 зп. 46¹/₂ кр. Суди
присяжній півтори 8 голосами вину Домагаль-
скаго а трибуналъ півдавъ вырокъ: 1¹/₂ роць
тажкої вязницѣ заостреной постомъ разъ въ
мѣсяць.

— Шимонъ Фрайндъ, властитель млына парового
изъ Станиславовъ за привилію изъ §. 335 зак. кар-
ного (т. е. за занедбанье средстъ безопасносты
при машинѣ, черезъ що машини здрохутала ма-
шиниста) бувъ засудженъ на 14 дніївъ острого
арешту и на винагородженіе вдовѣ и дѣтямъ по
погибломъ машинисту. П. Фрайндъ винъ зараже-
ніе неважности. Трибуналъ касаційный у Вѣдни
не лишь откинула тое зараженіе, але підймъ
еще кару изъ 14 дніївъ на мѣсяцъ острого арешту
съ постомъ одного днія въ кождомъ тѣждані.

Вѣсти епархіальни.

Зъ Епархії Львовской.

Душпастирскій посадъ получили: 1) Іоанъ
Волинській сотрудництво въ Теребовлї; 2) Тадея

Галантукъ заідателство Глинки; 3) Іоанъ Ак-
адроховичъ, заідателство въ Довбушу; 4) Татья-
на Войнаровскій, сотрудництво въ Колоднѣ; 5) Іоанъ
Стебліцій, сотрудництво въ Бережанѣ; 6) Володимиръ
Лукіевиць, сотрудництво въ Коросци.

— Князь болгарскій Александръ приготовилъ ца-
рены на коронацію подирикунокъ изъ варости 40.000
рубльевъ. Буде ее статуя изъ шахотного металю,
представляема хату болгароку изъ сказки надъ
хату умѣшаны буде Россіанинъ, олююючай съ
щитомъ. — Маршалокъ красавица, дѣлъ Зубовъ-Корсаковъ,

повернула изъ первыхъ дніяхъ этого тѣждана изъ
Вѣдна до Львова. — Въ Колоднѣ умеръ 22 лѣт.
мая изъ 39 р. жена Іосифъ Красинский, вини-
верь железнѣй Кароля-Людвіка. — Въ Кули-
ковѣ умерла изъ 64 роцъ жита матиѣ тамо-
шнаго русскаго приходника, бѣл. п. Катерина Д-
чининская, вдовы по священнику изъ Батятинъ.

— Цѣарь подарувалъ громадѣ Бѣднѣ, пои. са-
мобренко, 50 зп. замоноги на будову школы. —
Въ р. 1881 переселася железнѣй Кароля-Людвіка
158 милиони земъ изъ Галичини, Буковини, Ро-
сії въ Румунію до Вѣдна, Немеччины, Швейцаріи
и Англіи. — Въ Петербургѣ почне выходити бѣ-
дн. 1 лат. липня польська газета „Край“ подъ ре-
дакцію Нильса. — Въ Дрездѣ умеръ знаменитыи
писатель Германъ Гетнеръ, авторъ славнаго
твору „Literaturgeschichte des achtzehnten Jahr-
hunderts“. — Коро Гайдельберга изъ Немеччины
зѣтинулася изъ ночи два поїзды особой съ такою
силою, що много пажонокъ покрушилось на кавалкѣ;
зъ пажонокъ було бѣ групѣ, 65 тижно рани-
нихъ а много легко раненихъ. — Въ селѣ Сты-
ховати обобрали злодѣй тамошнаго мельника на
100 зп. — Дна 31 л. маї умерла во Львовѣ Ан-
тоніна изъ Лещинскихъ Витошинська, вдова по свя-
щеннику, изъ 60 роцъ жита. — Цѣарь выїхъ въ
станиць шляхотокъ Ігнатія Зборовскаго, свѣтника
высшаго краснаго суду во Львовѣ. — Сегероч-
ний конгрессъ літературній изъ Риму именували
королеву румунську Єлизавету своїмъ почетнѣмъ
членомъ. — Цѣарь затвердивъ выборъ п. Артура
Глоговскаго на презеса ради поїздовъ въ Жовтѣ. — О. Тома Полянскій директоръ гимназіи
перемышльской одержавъ почеcтне обывательство
мѣста Перемышля.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— Ф. Іоанъ Дудинський, сонятникъ консисторії, деканъ
Городецкій и парохъ изъ Любини, умеръ
дна 4 л. червня изъ 72 роцъ жита а 48 р. си-
щечность.

— Ф. Антоній Депутатовичъ, капелникъ изъ Глинокъ,
издбраникъ мѣстнаго деканата, умеръ 6 (18) маї изъ
58 роцъ жита а на 31 р. сищечность.

— Превосхищенный епископъ праѣцькій Николай Товѣтъ,
другъ теологіи, членъ теологічного факультету
при височини въ Будапештѣ, упокоївся 21 л.
маї с. р. въ 48 роцъ жита а 6 лѣтъ епископства.
Похоронъ отбувся 24 л. маї изъ Праїшевѣ. Вѣчна

му памѧтъ!

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Барусевичъ, протоігуменъ бѣл. п. Василіанъ,
якъ дохдѣ въ акафисту, отпѣванію въ день
праздника св. Николая (перенесеніе мощей), квотѣ
10 зп. 60 кр. За сей даты складаю въ им-
ени бѣдної учащи молодежіи широ-руске „Спаси-
Богъ!“.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп. и 50 кр. — Спаси-
Богъ!.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускої гимназії при-
сланъ о. Чарнецкій изъ Мѣснича приходъ зображеній
зъ акафисту въ квотѣ 3 зп.